

1004. tekst 14. 4. 09.

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

Nacrt

PRIJEDLOG ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, travanj 2009.

PRIJEDLOG ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o biogorivima za prijevoz sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 i 55/01).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Jedan od preuvjeta za pristupanje Republike Hrvatske Europskoj uniji (EU) je usklađivanje nacionalne regulative s pravnom stečevinom (EU). Na području energetike i zaštite okoliša domaće zakonodavstvo je u velikoj mjeri već usklađeno s pravnom stečevinom EU (*acquis communautaire*). Među preostalim zadaćama potrebno je urediti područje biogoriva koje je do sada bilo samo djelomično regulirano Uredbom o kakvoći biogoriva iz 2005. godine (NN 141/05).

Temeljni dokument EU vezan za korištenje biogoriva je Direktiva 2003/30/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 3. svibnja 2003. o promicanju korištenja biogoriva i drugih obnovljivih goriva za prijevoz. Svrha Direktive je poticanje korištenja biogoriva i drugih obnovljivih goriva kako bi se zamijenili dizel i benzin u prijevozu u svim državama članicama.

Stoga je zadaća Republike Hrvatske na području usklađivanja energetskog zakonodavstva s pravnom stečevinom EU, prijenos Direktive 2003/30/EC o promicanju korištenja biogoriva i drugih obnovljivih goriva za prijevoz u hrvatsko zakonodavstvo, te preuzimanje i izvršavanje svih obveza koje ta Direktiva nameće zemljama članicama.

Direktiva postavlja nacionalne indikativne ciljeve za udio biogoriva u korištenim tekućim gorivima u sektoru prometa. Referentne vrijednosti za ove preporučene ciljeve su 2% za 2005. i 5,75% za 2010. Države članice moraju osigurati da se minimalni udio biogoriva i drugih obnovljivih goriva stavi na tržište u njihovoj zemlji i postaviti nacionalne indikativne ciljeve.

U dokumentu s oznakom "COM(2006)845 final" predlaže se uspostava udjela od od 10% obnovljive energije (prvenstveno biogoriva) u gorivima za prijevoz (benzin i dizel). Kako je pokazala ocjena utjecaja, 10%-tni udio korištenja biogoriva se može dostići do

2020. s ograničenim oslanjanjem na drugu generaciju biogoriva. Razvoj druge generacije biogoriva i njegova primjena za dostizanje zacrtanog udjela će smanjiti emisije stakleničkih plinova i povećati sigurnost opskrbe te olakšati dostizanje i viših udjela.

Biogoriva su od posebnog interesa za EU jer osim doprinosa zaštiti okoliša, što je bio i jedan od najvažnijih razloga za poticanje njihovog korištenja, njihova proizvodnja doprinosi diverzifikaciji energijskih izvora, a time i povećanju sigurnosti opskrbe energijom te, zbog uglavnom poljoprivredne proizvodnje sirovina za biogoriva, dovodi do povećanja zaposlenosti u sektoru poljoprivrede i industrije za proizvodnju biogoriva.

Povijest primjene biogoriva u Europskim zemljama pokazuje da je za uspješno uvođenje biogoriva na tržište tih zemalja bilo nužno ostvariti sljedeće uvjete:

- iskazati političko opredjeljenje za biogoriva,
- uspostaviti aktivne tržišne sudionike i institucije koje će inicirati aktivnosti vezane uz biogoriva,
- financijski kompenzirati razlike u cijeni između biogoriva i mineralnih goriva.
- uspostaviti tržište za čista ili umiješana biogoriva.

Političko opredjeljenje za biogoriva kroz duži period vremena je ključno kako radi ostvarenja povoljne klime za investiranje tako i radi stvaranja tržišnih uvjeta. Aktivni tržišni sudionici koji će preuzeti vodstvo i biti voljni za investiranje su izuzetno važni za razvoj tržišta biogoriva. Uspostava suradnje (konzorcija) između isporučitelja biogoriva, proizvođača biogoriva, poljoprivrednika, industrijskih tvrtki, naftnih tvrtki, istraživačkih institucija i drugih zainteresiranih će utjecati na vrstu i opseg razvoja biogoriva.

Financijske kompenzacije kroz fiskalni sustav, kojima se premošćuje razlika u cijeni u odnosu na fosilno gorivo, su vrlo učinkovit način stvaranja povoljnih tržišnih uvjeta. Međutim, postoji rizik od prekompenziranja, a prisutan je i utjecaj na državni proračun osobito ako nije ograničena količina biogoriva na kojoj se ostvaruju fiskalni poticaji. To se može spriječiti sustavom monitoringa i uvođenjem maksimalnog iznosa izuzeća od poreza i/ili utvrđivanjem maksimalnih količina biogoriva na koje se može ostvariti kompenzacija.

Uspostava tržišta na kojem će korisnici moći kupiti biogoriva je također jedan od preduvjeta za uspješnu uvođenje biogoriva u uporabu. To može biti veliko tržište za mješavine biogoriva i mineralnog goriva na kojem se opskrbljuju vozila koja koriste benzin i dizel gorivo. Druga mogućnost je da se za vozne parkove javnih poduzeća naprimjer ili državnih službi koriste vozila s motorima prilagođenim za rad na čista ili gotovo čista biogoriva. U svakom slučaju, krajnji korisnici biogoriva trebaju jamstva da mogu koristiti, na tržištu ponuđena biogoriva ili njihove mješavine bez štete za svoja vozila. To nalaže uključenje automobilske industrije (čista biogoriva) ili naftne industrije (mješavine) ili oboje za pouzdanu distribuciju i korištenje biogoriva. Također je nužno usvojiti i odgovarajuće standarde kvalitete biogoriva kako to ne bi predstavljalo prepreku za njihovo korištenje te s druge strane pospješilo trgovanje njime.

Biogoriva su u većini članica oslobođena trošarina kako bi se nadoknadila razlika u troškovima proizvodnje između fosilnih i biogoriva. Osim poreznih olakšica koje pogoduju isporučiteljima biogoriva u programima nekih država članica predviđene su porezne olakšice i za korisnike biogoriva u vidu smanjenih naknada za registraciju vozila, oslobađanje od ekoloških poreza i slično. Pozitivne fiskalne mjere pokazale su se dobrima za inicijalni poticaj stavljanja goriva na tržište, no kada se udio korištenog biogoriva znatnije poveća ovakve olakšice zakidat će proračun za znatne iznose. Stoga su neke članice uvele i fiskalne mjere koje pune proračun, a odnose se na isporučitelje biogoriva koji ne ispune obvezu stavljanja određenog godišnjeg udjela biogoriva u ukupnim gorivima na tržište ili povećanjem trošarina na fosilna goriva. Uz fiskalne poticaje, kao drugi način poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva države EU prakticiraju subvencioniranje istraživača, poljoprivrednika, proizvođača, isporučitelja i korisnika biogoriva. Potpore istraživačkih projekata i dalje su znatne uzevši u obzir da postojeća biogoriva nisu konkurentna na tržištu radi visokih troškova proizvodnje, slabe efikasnosti, a upitna je i njihova ekološka prihvatljivost. Stoga pojedine članice EU dugoročno svoje poticaje za biogoriva uvjetuju razvojem druge generacije biogoriva.

Od ostalih ekonomskih poticaja dobrim početkom za poticanje korištenja biogoriva pokazalo se preferiranje ekološki prihvatljivih vozila u javnoj nabavi te odluke državnih i lokalnih vlasti da se njihovi vozni parkovi postupno u potpunosti zamijene vozilima koja koriste biogorivo ili alternativna goriva.

U Republici Hrvatskoj trenutno je na snazi Uredba o kakvoći biogoriva (Narodne novine broj 141/05) koju je donijela Vlada na prijedlog Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva a temeljem Zakona o zaštiti zraka iz 2004. godine. Međutim, treba istaknuti da Uredba o kakvoći biogoriva, iako propisuje obvezu dobavljačima goriva o godišnjoj količini biogoriva koju moraju staviti na tržište, ne propisuje nikakve kaznene odredbe ukoliko oni to ne učine. Može se stoga zaključiti da u uredbi nedostaje jedna od ključnih komponenti nužnih za funkcioniranje cjelokupnog sustava promocije biogoriva.

Kako bi se ostvario nacionalni indikativni cilj od 5,75 posto udjela biogoriva u ukupnom udjelu dizelskog i benzinskog goriva na domaćem tržištu do 31. prosinca 2010. godine, potrebno je razviti tržište biogoriva u Republici Hrvatskoj, stvoriti preduvjete za proizvodnju sirovinke osnove te ustanoviti praksu stavljanja biogoriva na tržište od strane dobavljača goriva, odnosno korištenja biogoriva od strane potrošača

Iako određena proizvodnja već postoji, u Republici Hrvatskoj do sada nije bilo značajnijih iskustava u korištenju biogoriva iako su ona dosta spominjana u stručnim krugovima, javnosti i medijima.

Ispunjavanje plana stoga mora biti osigurano zakonski utemeljenom obvezom proizvođačima i trgovcima dizelskih i benzinskih goriva na domaćem tržištu, da proporcionalno svom udjelu na tržište stave određenu količinu biogoriva. Naravno, definiranje optimalnih mjera treba temeljiti na detaljnim analizama potencijala proizvodnje sirovina i dugoročne poljoprivredne politike, neophodne infrastrukture i stanja na tržištu dizelskog i benzinskog goriva.

Pitanja koja se uređuju zakonom

Zakon o biogorivima uređuje opća i posebna pitanja iz područja biogoriva s provedbenim propisima koji će biti doneseni na temelju Zakona, te time dati podlogu za sustavni razvitak tržišta biogoriva. Očekuje se da će po prihvaćanju Zakona biti razrađen i plan njegove provedbe u kojem će biti obuhvaćena različita pitanja neophodna za razvitak tržišta s predloženim rješenjima.

Ovim se Zakonom uređuje:

- područje proizvodnje, trgovine, skladištenja i korištenja biogoriva i drugih obnovljivih goriva u prijevozu,
- pojmovi koji se upotrebljavaju u zakonu,
- donošenje programa i planova za poticanje proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- izvješća o provedbi programa i planova za poticanje proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- ovlasti i odgovornosti za utvrđivanje i provođenje politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- mjere poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva,
- naknada za poticanje proizvodnje biogoriva,
- obveza stavljanja biogoriva na tržište,
- evidencija stavljanja biogoriva na tržište,
- izvješće obveznika,
- utvrđivanje ispunjenja obveze,
- posebna naknada za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište,
- upravni i inspekcijski nadzor nad provođenjem zakona,
- kaznene odredbe,
- prijelazne i završne odredbe.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Očekuje se da će provedba rješenja predloženih ovim Zakonom rezultirati ostvarivanju ciljeva održivog razvoja u oblasti prijevoza: smanjenje negativnih utjecaja na okoliš, poboljšanje sigurnosti opskrbe gorivom na ekološki prihvatljiv način, zadovoljavanje potreba potrošača za gorivom i ispunjavanje međunarodnih obveza Republike Hrvatske u području smanjenja emisija stakleničkih plinova i to poticanjem proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu kao zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin.

Nadalje, Zakon će uskladiti nužno potrebnu čvrstu međusektorsku vezu i koordinaciju aktivnosti između pojedinih tijela državne uprave u postizanju zadanih ciljeva stavljanja biogoriva na tržište u Republiku Hrvatsku, koji uključuju poljoprivredu i šumarstvo, zaštitu okoliša, industriju, energetiku i financije.

III OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva iz Državnog proračuna potrebna za provođenje ovoga Zakona procjenjuju se na 1.409.285,00 kn u 2010. godini što uključuje zapošljavanje do 5 novih službenika u 2010. godini u Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva.

Ocjena potrebnih sredstava za poticanje biogoriva, kako je to predloženo ovim Zakonom, je složena zadaća zbog velikog broja utjecajnih čimbenika koji mogu dovesti do značajnih kolebanja potrebnih iznosa. Osnovni princip poticanja sastoji se u dovođenju viših troškova proizvodnje domaćih biogoriva u razinu cijena biogoriva na svjetskom tržištu kako bi se potakla domaća proizvodnja i balansirao uvoz biogoriva s jedne strane, ali i spriječio izvoz domaćeg poticanog biogoriva u slučaju prekomjernih poticaja. Sustav poticanja treba, prema tome, biti precizno uravnotežen i dovoljno fleksibilan da može reagirati na promjene na svjetskom tržištu, ali i na kolebanja domaćih cijena sirovina i troškova proizvodnje. Dodatnu poteškoću predstavlja i činjenica da nisu sva biogoriva, sve sirovine za njihovu proizvodnju, a niti sve tehnologije proizvodnje u jednakom položaju u pogledu troškova pa stoga niti ne traže jednake poticaje.

Primjena ovog Zakona oslanja se na propise kojima se uređuje sustav trošarina sa čime će biogoriva biti oslobođena od trošarina, a fiskalni učinak će izračunati i ocjeniti ministarstvo nadležno za financije.

Poticaje za proizvodnju biogoriva nije potrebno osigurati u proračunu Republike Hrvatske jer je predviđeno njihovo financiranje iz posebne naknade za biogoriva, koja će se plaćati na svaku litru prodanog dizela i benzina u Republici Hrvatskoj. S obzirom na promjenjivost ulaznih parametara koji mogu dovesti i do znatnih promjena, predviđene su korekcije na godišnjoj razini iznosa poticaja, a također i naknade za biogoriva. Naknadu prikuplja Operator tržišta (HROTE) za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja. Visinu naknade za poticanju proizvodnje biogoriva propisuje Vlada.

Uvodi se posebna naknada za okoliš kao pravni institut za ostvarivanje ciljeva ovoga Zakona, koju plaća obveznik stavljanja biogoriva na tržište ukoliko propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište. Posebna naknada za okoliš prihod je Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost.

Poticaji za proizvodnju prehrambenih sirovina za biogoriva realiziraju se kroz resor nadležan za poljoprivredu u iznosima prema sadašnjim propisima.

IV OBRAZLOŽENJE RAZLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člankom 161. st. 1. Poslovnika Hrvatskog sabora, po hitnom postupku se donose zakoni kojima se usklađuje zakonodavstvo Republike Hrvatske s propisima EU ako to zatraži predlagatelj. Na području energetike i zaštite okoliša domaće zakonodavstvo je u velikoj mjeri već usklađeno s EU.

Biogoriva su od posebnog interesa za EU jer osim doprinosa zaštiti okoliša, što je bio i jedan od najvažnijih razloga za poticanje njihovog korištenja, njihova proizvodnja doprinosi diverzifikaciji energijskih izvora, a time i povećanju sigurnosti opskrbe energijom.

Republika Hrvatska mora osigurati potpun prijenos Direktive 2003/30/EC o promicanju korištenja biogoriva i drugih obnovljivih goriva za prijevoz u hrvatsko zakonodavstvo, te preuzeti i izvršavati obveze koje ta Direktiva nameće zemljama članicama.

Ukratko, postoji nekoliko bitnih razloga za hitnost postupka:

- potreba usklađivanja s pravnom stečevinom EU,
- potreba zaštite okoliša i povećanja sigurnosti opskrbe energijom,
- potreba za stvaranjem novog institucionalnog sustava za ostvarivanje ciljeva povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Sve gore navedeno predstavlja opravdan državni razlog za donošenjem ovoga Zakona po hitnom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O
BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ**

I OPĆE ODREDBE

Predmet

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje proizvodnja, trgovina i skladištenje biogoriva i drugih obnovljivih goriva (u daljnjem tekstu: *biogoriva*), korištenje biogoriva u prijevozu, donošenje programa i planova za poticanje proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, ovlasti i odgovornosti za utvrđivanje i provođenje politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te mjere poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Svrha

Članak 2.

Svrha je ovoga Zakona ostvarivanje ciljeva održivog razvoja u oblasti prijevoza: smanjenje negativnih utjecaja na okoliš, poboljšanje sigurnosti opskrbe gorivom na ekološki prihvatljiv način, zadovoljavanje potreba potrošača za gorivom i ispunjavanje međunarodnih obveza Republike Hrvatske u području smanjenja emisija stakleničkih plinova i to poticanjem proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu kao zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin.

Supsidijarnost

Članak 3.

Na odnose koji nisu uređeni ovim Zakonom, supsidijarno se primjenjuju posebni propisi kojima se uređuje: energetika, zaštita okoliša, zaštita zraka, zaštita od opasnih kemikalija, gospodarenje otpadom, Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost, tehnički zahtjevi za proizvode i ocjena sukladnosti, prijevoz u cestovnom prometu i obalnom pomorskom prijevozu, poljoprivreda, državna potpora, državna potpora u poljoprivredi i ribarstvu, državni inspektorat, državna uprava, lokalna i područna (regionalna) samouprava, proračun, porezi i trošarine, opći upravni postupak i drugi propisi u vezi s proizvodnjom i korištenjem goriva za pogon motornih vozila i brodova.

Definicije pojmova

Članak 4.

- (1) U smislu ovoga Zakona, pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:
1. *biogorivo* je tekuće ili plinovito gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, proizvedeno iz biomase,
 2. *biomasa* je biorazgradivi dio proizvoda, otpada i ostataka proizvedenih u poljoprivredi (uključujući tvari biljnoga i životinjskoga podrijetla), u šumarstvu i srodnim industrijama, kao i biorazgradivi dio industrijskoga i komunalnoga otpada,
 3. *druga obnovljiva goriva* su goriva, osim biogoriva, koja potječu iz obnovljivih izvora energije, u skladu s propisima koji uređuju proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora, a koriste se za potrebe prijevoza,
 4. *energijska vrijednost* je donja ogrjevna vrijednost goriva,
 5. *distributer* je pravna ili fizička osoba koja u lancu nabave stavlja gorivo na tržište kao dizelsko gorivo ili motorni benzin, biogorivo ili mješavinu dizelskog goriva ili motornog benzina s biogorivom i osigurava provedbu postupaka ocjene sukladnosti goriva s propisanim tehničkim zahtjevima za kakvoću goriva prije stavljanja na tržište ili u uporabu, u skladu s posebnim zakonom koji uređuju zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuju tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenu sukladnosti,
 6. *javni sektor* je proračunski i izvanproračunski korisnik državnog proračuna, proračunski i izvanproračunski korisnik proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, trgovačko društvo i pravna osoba u kojoj Republika Hrvatska odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima odlučujući utjecaj na upravljanje,
 7. *kakvoća goriva* je kakvoća propisana posebnim propisima za goriva,
 8. *Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost* je pravna osoba s javnim ovlastima osnovana posebnim zakonom (u daljem tekstu: *Fond*),
 9. *gorivo* je gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, u skladu s propisom koji uređuje kakvoću goriva,
 10. *mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva* su opći instrumenti koje koristi Vlada ili tijela državne uprave, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili javne ustanove kako bi stvorili okvir podrške ili poticaja za sudionike tržišta da proizvode i koriste biogorivo za potrebe prijevoza,

11. *Hrvatska energetska regulatorna agencija* je tijelo nadležno za regulaciju energetskih djelatnosti osnovano posebnim zakonom (u daljnjem tekstu: *Agencija*),
12. *Hrvatski operator tržišta energije, d.o.o., Zagreb* je pravna osoba s javnim ovlastima, čije udjele u cijelosti drži Republika Hrvatska, s pravima i dužnostima davatelja novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva uređenim ovim Zakonom i posebnim propisima (u daljnjem tekstu: *Operator tržišta*),
13. *korisnik goriva u javnom prijevozu* je domaći prijevoznik ili brodar koji kao krajnji korisnik obavlja javni i/ili posebni linijski prijevoz, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu ili u obalnom pomorskom prometu,
14. *korisnik novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva* je proizvođač koji ima dozvolu za obavljanje djelatnosti proizvodnje biogoriva i ispunjava druge uvjete utvrđene ovim Zakonom i provedbenim propisima (u daljnjem tekstu: *korisnik poticaja*),
15. *krajnji korisnik* je fizička ili pravna osoba koja koristi biogorivo za pogon motornog vozila ili broda ili koristi energiju transformiranu iz obnovljivih izvora,
16. *praćenje količine biogoriva stavljene na tržište ili u uporabu* (u daljnjem tekstu: *monitoring količine biogoriva*) je postupak utvrđivanja količine biogoriva stavljenog na tržište ili u uporabu koji uključuje neposrednu provjeru tehnoloških postupaka dodavanja biogoriva naftnom gorivu, provjeravanje isprava o sukladnosti na osnovi kojih proizvođači goriva jamče za količinu biogoriva u dizelskom gorivu ili motornom benzinu i utvrđivanje količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva odnosno provjeravanje dokumentacije koja prati pošiljku goriva po postupku utvrđenom u programu monitoringa količine biogoriva,
17. *ministar* je ministar nadležan za energetiku (u daljnjem tekstu: *ministar*),
18. *ministarstvo* je središnje tijelo državne uprave nadležno za energetiku (u daljnjem tekstu: *Ministarstvo*),
19. *nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva* je minimalni planirani cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao postotak udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini na temelju izračuna energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornog benzina za potrebe prijevoza na tržištu uzimajući u obzir propisane energijske vrijednosti i gustoću goriva,
20. *naknada za poticanje proizvodnje biogoriva* je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja,

21. *obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,
22. *obveznik stavljanja biogoriva na tržište* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,
23. *ovlaštena osoba za provedbu monitoringa količine biogoriva* je osoba koja je to ovlaštenje stekla po propisu kojim se uređuju zahtjevi za kakvoću goriva (u daljnjem tekstu: *ovlaštena osoba za monitoring količine biogoriva*),
24. *posebna naknada za okoliš* je prihod Fonda, a plaća je obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište,
25. *pošiljka biogoriva* je određena količina goriva koju distributer dostavlja autocisternom, željezničkom cisternom ili brodom do prodajnog mjesta,
26. *proizvođač* je pravna ili fizička osoba koja proizvodi biogorivo. Proizvođač se smatra distributerom kada stavlja proizvod na tržište,
27. *stavljanje na tržište* je puštanje u promet i/ili potrošnju dizelskog goriva ili motornog benzina ili biogoriva ili mješavine dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova u skladu s posebnim zakonom koji uređuje trošarine, posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenu sukladnosti
28. *trgovac* je pravna ili fizička osoba koja kupuje i prodaje biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina,
29. *uvoznik* je trgovac na veliko biogorivom koji stavlja na tržište u Republici Hrvatskoj biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina proizvedenih u drugoj državi.

(2) U smislu ovoga Zakona sljedeći proizvodi se smatraju biogorivima:

1. *biodimetileter* je dimetileter koji se proizvodi od biomase, da bi se koristio kao biogorivo,
2. *biodizel* je metilni ester masnih kiselina (FAME) koji se proizvodi od biljnog ili životinjskog ulja, koji ima svojstva dizela, da bi se koristio kao biogorivo,
3. *bioetanol* je etanol koji se proizvodi od biomase i/ili biorazgradivoga dijela otpada, da bi se koristio kao biogorivo,

4. *biometanol* je metanol koji se proizvodi od biomase, da bi se koristio kao biogorivo,
5. *bioplín* je plinovito gorivo koje se proizvodi od biomase i/ili od biorazgradivoga dijela otpada, koje se može pročistiti do kvalitete prirodnoga plina, da bi se koristilo kao biogorivo za umješavanje s prirodnim plinom ili generatorski plin,
6. *biovodik* je vodik koji se proizvodi od biomase, i/ili od biorazgradivoga dijela otpada, da bi se koristio kao biogorivo,
7. *bio-ETBE* (etil-ter-butí-eter) je ETBE koji se proizvodi na bazi bioetanola. Volumni postotak bio-ETBE-a koji se priznaje kao biogorivo uređuje se propisom o kakvoći biogoriva,
8. *bio-MTBE* (metil-ter-butí-eter) je gorivo koje se proizvodi na bazi biometanola. Volumni postotak bio-MTBE-a koji se priznaje kao biogorivo uređuje se propisom o kakvoći biogoriva,
9. *čisto biljno ulje* je ulje koje se proizvodi od biljaka uljarica prešanjem, ekstrakcijom ili sličnim postupcima, sirovo ili rafinirano, ali kemijski neizmijenjeno, u slučajevima kada je kompatibilno s određenim tipovima motora i odgovarajućim uvjetima u pogledu emisije,
10. *sintetička biogoriva* su sintetički ugljikovodici ili mješavine ugljikovodika, koji su proizvedeni od biomase.

II DJELATNOSTI

Proizvodnja, trgovina i skladištenje biogoriva

Članak 5.

- (1) Energetske djelatnosti, u smislu ovoga Zakona, su:
 1. proizvodnja biogoriva,
 2. trgovina na veliko biogorivom,
 3. trgovina na malo biogorivom,
 4. skladištenje biogoriva.

- (2) Dozvola Agencije nije potrebna za obavljanje sljedećih djelatnosti:
 1. proizvodnja biogoriva koje se proizvodi isključivo za vlastite potrebe ili se proizvodi energija do 1 TJ godišnje,
 2. trgovina na malo biogorivom,

3. skladištenje biogoriva isključivo za vlastite potrebe.

III STAVLJANJE BIOGORIVA NA TRŽIŠTE

Članak 6.

Biogoriva se mogu staviti na tržište kao čista biogoriva ili kao biogoriva umiješana u dizelsko gorivo ili motorni benzin, samo ako zadovoljavaju propisane tehničke zahtjeve za kakvoću goriva utvrđene u postupku ocjene sukladnosti i ako su označena u skladu s propisima o kakvoći goriva.

IV PROGRAMI I PLANOVI POTICANJA PROIZVODNJE I KORIŠTENJA BIOGORIVA

Nacionalni program

Članak 7.

(1) Nacionalni program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za vrijeme od deset godina, u skladu sa strategijom energetskog razvitka, strategijom održivog razvitka, strategijom poljoprivrede i nacionalnim šumarskim programom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: *nacionalni program*).

(2) Nacionalni program sadrži prikaz i ocjenu stanja na tržištu goriva za prijevoz i području zaštite zraka, usporedne analize, dugoročne ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Nacionalni program priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: *Vlada*).

Nacionalni cilj

Članak 8.

- (1) Nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva je minimalni planirani cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao postotak udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini na temelju izračuna energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornih benzina za potrebe prijevoza na tržištu uzimajući u obzir propisane prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva.
- (2) Prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva propisuje ministar pravilnikom.
- (3) Za izračun i utvrđivanje ispunjenja nacionalnog cilja ne uzima se u obzir količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju pojedini distributer stavlja na tržište radi punjenja obveznih zaliha nafte i naftnih derivata, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje tržište nafte i naftnih derivata niti ona količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju stavlja na tržište za obrambene potrebe Hrvatske vojske ili za namjene u skladu s međunarodnim obvezama Republike Hrvatske.

Nacionalni akcijski plan

Članak 9.

- (1) Nacionalni akcijski plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s nacionalnim programom, kojim se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: *nacionalni akcijski plan*).
- (2) Nacionalni akcijski plan sadrži ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, nositelje aktivnosti, rokove, izvore i proračun potrebnih sredstava te druge potrebne podatke.
- (3) Nacionalni akcijski plan priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada.

Izvešće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana

Članak 10.

(1) Izvešće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana podnosi se jednom godišnje. Izvešće priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a usvaja ga Vlada do kraja svibnja tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvešće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući ostvarenje nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva, a u slučaju znatnijih odstupanja od planiranih ciljeva i prijedlog izmjena i dopuna Nacionalnog akcijskog plana.

(3) U izvješću iz stavka 1. ovoga članka, posebno moraju biti sadržani podaci o:

1. mjerama koje su poduzete radi poticanja upotrebe biogoriva u prijevozu u zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin,
2. nacionalnim sredstvima alociranim za proizvodnju biomase za upotrebu u energetske svrhe različite od prijevoza,
3. ukupnoj prodaji goriva za prijevoz i udjelu čistih ili umiješanih biogoriva stavljenih na tržište u prethodnoj godini. Po potrebi izvješće će sadržavati podatke o uvjetima opskrbe naftom i naftnim derivatima koji su utjecali na prodaju biogoriva,
4. drugi podaci u skladu s propisima koji čine pravnu stečevinu Europske unije.

(4) Izvešće koje će sadržavati podatke iz stavka 3. ovoga članka, Republika Hrvatska dostavlja Europskoj komisiji najkasnije do kraja lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Program županije i velikog grada

Članak 11.

(1) Program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada je planski dokument koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s Nacionalnim programom i Nacionalnim akcijskim planom, kojim se utvrđuje politika

poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada (u daljnjem tekstu: *Program županije i velikog grada*).

(2) Program županije i velikog grada sadrži prikaz i ocjenu stanja te potrebe tržišta u potrošnji goriva za prijevoz na području županije i velikog grada, usporedne analize, dugoročne ciljeve, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Program županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja rujna tekuće godine dostaviti Program županije i velikog grada Ministarstvu koji će važiti tri godine.

Plan županije i velikog grada

Članak 12.

(1) Plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada je planski dokument koji se donosi za vrijeme od jedne godine, u skladu s Programom županije i velikog grada, kojim se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada (u daljnjem tekstu: *godišnji plan županije i velikog grada*).

(2) Godišnji plan županije i velikog grada sadrži ciljeve, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada, izvore sredstava, nositelje aktivnosti, rokove, izvore i proračun potrebnih sredstava te druge potrebne podatke.

(3) Godišnji plan županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi ga predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja veljače tekuće godine dostaviti Ministarstvu Godišnji plan županije i velikog grada.

Izvešće o provedbi Programa županije i velikog grada

Članak 13.

(1) Prije donošenja Godišnjeg plana županije i velikog grada, predstavničko tijelo županije i velikog grada usvaja godišnje izvješće o provedbi Programa županije i velikog grada koje podnosi izvršno tijelo županije i velikog grada do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini na području županije i velikog grada i prijedloge mjera za tekuću godinu.

(3) Županija i veliki grad su dužni do kraja travnja tekuće godine dostaviti Ministarstvu izvješće iz stavka 1. ovoga članka.

Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište

Članak 14.

(1) Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s nacionalnim akcijskim planom, (u daljnjem tekstu: *program obveznika*) koji sadrži slijedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. druge podatke o distribuciji biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan je do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu program obveznika koji će važiti tri godine. Program se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom ili pisanom obliku na obrascu propisanom pravilnikom iz stavka 3. ovog članka.

(3) Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva koji donosi ministar propisuje način izrade programa i plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja registra obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja evidencija o stavljanju biogoriva na tržište, izrade izvješća obveznika stavljanja biogoriva na tržište i odgovarajuće obrasce, vođenja registra korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, vođenja evidencija korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o broju i vrsti unajmljenih ili novo kupljenih vozila ili brodova koji koriste biogoriva, izrade izvješća korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o korištenju biogoriva u prijevozu te odgovarajuće obrasce i druge uvjete o načinu primjene mjera za poticanje korištenja biogoriva.

(4) Pravilnikom iz stavka 3. ovog članka utvrđuje se i način izračuna postotka udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini uzimajući u obzir energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornih benzina za potrebe prijevoza na tržištu i propisane prosječne

energijske vrijednosti i gustoću goriva, a služi za određivanje nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva.

Plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište

Članak 15.

(1) Plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za vrijeme od jedne godine, a utvrđuje provedbu programa obveznika (u daljnjem tekstu: *godišnji plan obveznika*) i sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. predviđeni način i mjesto isporuke biogoriva krajnjim korisnicima,
5. druge podatke o distribuciji biogoriva važne za provođenje monitoringa količine biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan je do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu godišnji plan obveznika. Plan se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu.

V OVLASTI MINISTARSTVA

Ministarstvo

Članak 16.

(1) U pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo,

ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, ima slijedeće ovlasti:

1. priprema Nacionalni program i Nacionalni akcijski plan,
2. ocjenjuje učinak provedbe programa i mjera za poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, a posebno Nacionalnog programa i Nacionalnog akcijskog plana,
3. priprema izvješće o provedbi Nacionalnog programa i Nacionalnog akcijskog plana,
4. provodi politiku Vlade u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

(2) U pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, Ministarstvo:

1. vodi sustav praćenja proizvodnje i ostvarenja ciljeva u korištenju biogoriva u prijevozu, te izrađuje i objavljuje izvješća o postignutim rezultatima,
2. ostvaruje međunarodnu suradnju Republike Hrvatske u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša,
3. priprema podzakonske akte u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, koje donosi Vlada ili Ministar u skladu s ovim Zakonom,
4. surađuje s drugim državnim tijelima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim ustanovama u provedbi politike Vlade u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
5. priprema izvješća o prijenosu pravne stečevine Europske unije, u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, u pravni sustav Republike Hrvatske, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša,
6. pokreće i vodi informacijske kampanje, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša za promociju korištenju biogoriva u prijevozu,
7. provodi upravni postupak i odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama u upravnim stvarima, u skladu s odredbama ovog Zakona.

VI MJERE ZA POTICANJE PROIZVODNJE BIOGORIVA I KORIŠTENJA U PRIJEVOZU

Mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva

Članak 17.

Mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva uređuju se ovim Zakonom i posebnim zakonima kojima se uređuje tržište nafte i naftnih derivata, trošarine za energente, državna potpora, državna potpora u poljoprivredi, financiranje javnih cesta te namjena i korištenje sredstava Fonda.

Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva

Članak 18.

(1) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja.

(2) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom. Podatke o trošarinskom obvezniku operatoru tržišta dostavlja carinska uprava. Naknada se plaća po litri isporučenog dizelskog goriva ili motornog benzina.

(3) Visinu naknade za poticanje proizvodnje biogoriva propisuje Vlada odlukom, koju donosi do kraja studenog tekuće godine za narednu godinu, prema ukupnim planiranim troškovima sustava za poticanje proizvodnje biogoriva, na prijedlog Ministarstva.

(4) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva uplaćuje se na poseban račun Operatora tržišta. Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva propisat će se način korištenja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva i ovlasti Operatora tržišta u raspolaganju sredstvima na posebnom računu te pravo Operatora tržišta na naknadu za rad u sustavu poticanja proizvodnje biogoriva.

(5) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva sam obračunava i plaća naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva u roku od 30 dana od dana stavljanja na tržište dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova. Na sva ostala pitanja nastanka obveze plaćanja naknade za poticanje proizvodnje, rokova za uplatu, nadzora obračunavanja i plaćanja naknade te vođenja evidencija, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe posebnog zakona koji uređuje trošarine, a u

pogledu naplate naknade, žalbenog postupka, prekršaja i zastare primjenjuju se odredbe općeg poreznog zakona.

Poticanje proizvodnje biogoriva

Članak 19.

- (1) Proizvodnja biogoriva potiče se isplatom novčanih sredstava korisniku poticaja po količini proizvedenog, prodanog i isporučenog biogoriva na tržište Republike Hrvatske.
- (2) Poticanje proizvodnje biogoriva se provodi u skladu s nacionalnim programom, nacionalnim akcijskim planom, uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva i pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva.
- (3) Novčani poticaji za proizvodnju biogoriva određuju se na temelju razlike između domaćeg proizvodnog troška biogoriva kada se stavlja na tržište i uvozne cijene biogoriva kod puštanja u slobodni promet.
- (4) Domaći proizvodni trošak biogoriva izračunava se na temelju cijene sirovine na tržištu Republike Hrvatske, cijene pretvorbe te sirovine u biogorivo, cijene prijevoza, skladištenja i drugih predviđenih troškova. Uvozna cijena biogoriva računa se na temelju cijena na međunarodnom tržištu te cijena prijevoza tog biogoriva.
- (5) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva detaljno se propisuju ostali elementi i način za određivanje visine novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva iz stavka 3. i 4. ovoga članka.
- (6) Uredbu iz stavka 5. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije.
- (7) Visinu novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva propisuje Vlada odlukom koju donosi do kraja studenog tekuće godine za narednu godinu na prijedlog Ministarstva.
- (8) Pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva propisuju se ostali uvjeti i postupak za ostvarivanje prava na novčani poticaj, uključujući i dokumentaciju za dokazivanje ispunjavanja uvjeta za ostvarivanje prava na poticaj te odgovarajuće obrasce za provođenje postupka, uvjete i postupak vraćanja novčanih sredstava poticaja kada je to propisano ovim Zakonom.

(9) Pravilnik iz stavka 8. ovoga članka donosi ministar, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, ministrom nadležnim za poljoprivredu, ministrom nadležnim za šumarstvo, ministrom nadležnim za promet i ministrom nadležnim za financije.

Poticanje proizvodnje pojedinih biogoriva

Članak 20.

(1) Ovim Zakonom potiče se proizvodnja slijedećih biogoriva:

1. biodizela iz uljane repice
2. bioetanola iz kukuruza,
3. bioetanola iz šećerne repe,
4. biodizela iz otpadnog jestivog ulja,
5. biodizela iz lignoceluloznih sirovina,
6. bioetanola iz lignoceluloznih sirovina.
7. bioplina
8. biometanola

(2) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva iz članka 19. stavka 5. ovoga Zakona, Vlada može utvrditi i druga biogoriva čija se proizvodnja potiče.

Minimalna i maksimalna poticana količina

Članak 21.

(1) Minimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva je najmanja godišnja količina proizvodnje pojedinog biogoriva za koji se korisniku poticaja isplaćuje poticaj i osnovni kriterij za poticanje proizvodnje biogoriva.

(2) Maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva je najveća godišnja ukupna količina proizvodnje pojedinog biogoriva na nacionalnoj razini. Visina novčanih sredstava za poticaj proizvodnji pojedinog biogoriva razmjerno će se smanjiti ako ukupni zahtjevi za poticaj premaše maksimalnu poticanu količinu proizvodnje pojedinog biogoriva.

(3) Minimalna i maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva utvrđuje se nacionalnim akcijskim planom.

Ostvarivanje prava na poticaj

Članak 22.

- (1) Zahtjev za ostvarivanje prava na poticanje proizvodnje biogoriva podnosi se Ministarstvu zajedno s propisanom dokumentacijom. O zahtjevu Ministarstvo odlučuje rješenjem.
- (2) Proizvođač biogoriva koji je tijekom godine započeo proizvodnju biogoriva ostvaruje pravo na poticaj tek kada proizvede, proda i isporuči na tržište Republike Hrvatske minimalnu poticanu količinu biogoriva utvrđenu za prethodnu godinu.
- (3) Korisnik poticaja dužan je čuvati isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj za proizvodnju biogoriva četiri godine od dana podnošenja pravovaljanog zahtjeva.
- (4) Korisnik poticaja dužan je vratiti novčana sredstva poticaja na račun Operatora tržišta u slučaju izvoza biogoriva za čiju proizvodnju je primio poticaj i/ili ako je sredstva poticaja ostvario protivno odredbama ovoga Zakona i provedbenih propisa. O obvezi vraćanja novčanih sredstava poticaja odlučuje Ministarstvo rješenjem.

Obveza stavljanja biogoriva na tržište

Članak 23.

- (1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je osigurati da ukupna količina goriva koju stavlja na tržište u jednoj kalendarskoj godini sadrži minimalni udjel biogoriva koji odgovara nacionalnom cilju utvrđenom nacionalnim akcijskim planom.
- (2) Minimalni udjel biogoriva, koji se zahtjeva prema stavku 1. ovoga članka, može se osigurati miješanjem biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom ili stavljanjem čistog biogoriva na tržište, u skladu propisanim zahtjevima za kakvoću goriva.
- (3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka, može se prenijeti na treće osobe pismenim ugovorom. Ugovor će sadržavati podatke o vrsti i količini biogoriva za koja se treća osoba obvezala da će je staviti na tržište, načinu stavljanja na tržište, vremenu ispunjenja obveze i trajanju ugovora.
- (4) Ugovor iz stavka 3. ovoga članka se dostavlja Ministarstvu zajedno s obavijesti o prenošenju obveze na treću osobu u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu.

(5) Ministarstvo će svakom obvezniku stavljanja biogoriva na tržište izdati registarski broj i voditi registar obveznika u elektroničkom obliku na propisani način.

(6) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je poticati korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem javnih medija.

Povećanje ili smanjenje količine biogoriva

Članak 24.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji je stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na količinu za koju je bio obvezan, dužan je u tekućoj godini, povećati količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je propustio staviti na tržište u prethodnoj godini.

(2) Prijenos obveze stavljanja biogoriva na tržište iz prethodne godine dozvoljen je samo u tekuću godinu.

(3) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište stavio na tržište veću količinu biogoriva u odnosu na obvezu, ima pravo zahtijevati od Ministarstva u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva, da pri planiranju stavljanja na tržište biogoriva za slijedeću godinu smanji količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je više stavio na tržište u prethodnoj godini. O zahtjevu obveznika, Ministarstvo odlučuje rješenjem.

Evidencija stavljanja biogoriva na tržište

Članak 25.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je voditi evidenciju o količini i vrsti biogoriva stavljenog na tržište na propisani način. Ukoliko je obveza stavljanja biogoriva na tržište prenesena na treću osobu, evidenciju o stavljanju biogoriva na tržište za obveznika vodi treća osoba.

Izvješće obveznika

Članak 26.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište izrađuje Izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika koje sadrži podatke i analizu ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište u prethodnoj godini i buduće mjere. Ukoliko je obveznik stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na količinu za koju je obavezan, dužan je u u godišnjem izvješću naznačiti da će tu nedostajuću količinu staviti na tržište u tekućoj godini (u daljnjem tekstu: *Izvješće obveznika*).

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu.

(3) Ukoliko je obveza stavljanja biogoriva na tržište prenesena na treću osobu, obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je u izvješću iz stavka 1. ovoga članka naznačiti količinu koju je treća osoba stavila na tržište u ispunjenju ugovornih obveza prema obvezniku stavljanja biogoriva na tržište.

(4) Sastavni dio izvješća iz stavka 1. ovoga članka je izvješće o provedbi monitoringa količine biogoriva za prethodnu godinu koje je izradila ovlaštena osoba za monitoring količine biogoriva .

Utvrđivanje ispunjenja obveze

Članak 27.

(1) Ministarstvo donosi rješenje o utvrđivanju ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište za prethodnu godinu, najkasnije do kraja travnja tekuće godine.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo donosi na temelju podataka:

1. iz izvješća obveznika,
2. monitoringa količine biogoriva.

(3) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo utvrđuje količinu biogoriva koju obveznik stavljanja biogoriva na tržište prenosi u slijedeću godinu, ako je ispunjen uvjet iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

Utvrđivanje na temelju monitoringa količine biogoriva

Članak 28.

(1) Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze o stavljanju biogoriva na tržište na temelju podataka o monitoringu količine biogoriva.

(2) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka stavlja biogorivo na tržište uz uvjet da je prethodno ishodio suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva. Ministarstvo odlučuje o zahtjevu obveznika za davanje suglasnosti rješenjem.

(3) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka je dužan, uz zahtjev, dostaviti program monitoringa količine biogoriva koji sadrži utvrđen opseg i način umješavanja biogoriva u gorivo, uz poštivanje propisanih zahtjeva za kakvoću goriva, a naročito podatke o:

1. vrsti biogoriva,
2. načinu umješavanja biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin,
3. mjestu umješavanja biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom,
4. izdavanju potvrde (certifikata) o sukladnosti,
5. načinu provjere vjerodostojnosti podataka iz prethodnih alineja,
6. provjeravanju količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva,
7. načinu i mjestu isporuke biogoriva krajnjem korisniku,
8. druge podatke iz godišnjeg plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište.

(4) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka mora osigurati provođenje monitoringa količine biogoriva po programu na koji je Ministarstvo dalo suglasnost. Rješenje Ministarstva o davanju suglasnosti na program monitoringa količine biogoriva vrijedi do izdavanja novog rješenja koje se izdaje na zahtjev obveznika ili po službenoj dužnosti, u slučaju izmjene propisanih uvjeta o umješavanju biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin.

(5) Program monitoringa količine biogoriva smiju provoditi samo ovlaštene osobe za monitoring količine biogoriva.

(6) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište i ovlaštena osoba ugovorom u pisanom obliku uređuju sva pitanja povezana s provođenjem monitoringa količine biogoriva. Troškove provođenja monitoringa količine biogoriva, snosi obveznik.

Posebna naknada za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište

Članak 29.

(1) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na propisanu, dužan platiti posebnu novčanu naknadu za okoliš, po načelu onečišćivač plaća, radi nestavljanja biogoriva na tržište (u daljnjem tekstu: *posebna naknada za okoliš*).

(2) Posebna naknada za okoliš određuje se u novčanom iznosu po jedinici energije ovisno o količini biogoriva koju je obveznik stavljanja biogoriva na tržište propustio staviti na tržište izračunato na temelju njihove energijske vrijednosti. Uredbom o posebnoj naknadi za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište propisuju se ostali elementi i visina posebne naknade za okoliš te rok plaćanja.

(3) Uredbu iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša.

(4) Posebna naknada za okoliš koju je dužan platiti obveznik stavljanja biogoriva na tržište određuje se rješenjem Ministarstva, a plaća se u korist Fonda.

(5) Ukoliko treća osoba iz članka 23. stavka 3. ovoga Zakona propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište koju je preuzela u ime i za račun obveznika stavljanja biogoriva na tržište, Ministarstvo će obvezu plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka odrediti obvezniku.

Obveze korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora

Članak 30.

(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor, dužan je osigurati da u pojedinoj godini, najmanje 70 % unajmljenih ili novo kupljenih vozila ili brodova koristi:

1. biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od 5 % ili
2. biodizel u obliku čistog biogoriva ili
3. bioplin u obliku čistog biogoriva ili
4. hibridni pogon ili
5. električni pogon ili
6. vodik.

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na motorna vozila ili brodove u vlasništvu ili na korištenju u javnom sektoru za koja zbog tehničkih karakteristika ili posebne namjene biogoriva ne mogu biti pogonsko gorivo.

(3) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dužan je voditi evidenciju o broju i vrsti unajmljenih ili novo kupljenih vozila ili brodova iz stavka 1. ovoga članka i korištenju biogoriva u prijevozu u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva.

(4) Ispunjenje obveze iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se ugovorom o najmu ili ugovorom o kupnji motornog vozila ili broda i računom za nabavu goriva za pogon motornog vozila ili broda te evidencije koju je dužan voditi korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor za pojedinu godinu.

(5) Ministarstvo će svakom korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru izdati registarski broj i voditi registar korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora u elektroničkom obliku na propisani način.

Evidencija i izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora

Članak 31.

(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor izrađuje na temelju vlastite evidencije izvješće o ispunjenju obveze iz članka 30. ovoga Zakona koje sadrži podatke i analizu ispunjenja obveze u prethodnoj godini i buduće mjere (u daljnjem tekstu: *Izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru*)

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće se dostavlja Ministarstvu u propisanom elektroničkom obliku i na pisanom obrascu.

VII NADZOR

Članak 32.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Državni inspektorat i drugi nadležni inspektori.

(3) Ako gospodarski inspektor Državnog inspektorata ili drugi nadležni inspektor pri obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti i nedostatke, ovlašten je donijeti rješenje kojim će odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, inspektor je ovlašten:

1. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu programa obveznika (članak 14. stavak 2.),
2. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu plana obveznika (članak 15. stavak 2.),
3. narediti korisniku poticaja vraćanje novčanih sredstava poticaja (članak 22. stavak 4.),
4. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište provođenje obveze stavljanja biogoriva na tržište (članak 23. stavak 1. i članak 24. stavak 1),
5. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište da objavi informacije o ponudi biogoriva za prijevoz (članak 23. stavak 6.),
6. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište vođenje evidencije o količini i vrsti biogoriva stavljenog na tržište (članak 25.),
7. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu izvješća o provedbi godišnjeg plana obveznika (članak 26.),
8. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu programa monitoringa količine biogoriva (članak 28.),
9. narediti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru vođenje evidencije o ispunjenju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo (članak 31. stavak 2.),
10. narediti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dostavljanje izvješća Ministarstvu o ispunjenju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo (članak 31. stavak 2.).

VIII. KAZNE NE ODREDBE

Članak 33.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba obveznik stavljanja biogoriva na tržište ako:

1. ne dostavi Ministarstvu program obveznika u roku određenom u članku 14. stavku 2. ovoga Zakona,
2. ne dostavi Ministarstvu godišnji plan obveznika u roku određenom u članak 15. stavak 2. ovoga Zakona,

3. ne ispunjava obvezu stavljanja biogoriva na tržište na način kako to određuje članak 23. stavak 1. ovoga Zakona,
4. ne potiče korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na način kako to određuje članak 23. stavak 6. ovoga Zakona,
5. ne ispunjava obvezu stavljanja biogoriva na tržište na način kako to određuje članak 24. stavak 1. ovoga Zakona,
6. ne izradi i dostavi Ministarstvu izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika na način i u roku određenom u članku 26. ovoga Zakona,
7. ne isходи suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva kako to određuje članak 29. stavak 2. ovoga Zakona,
8. ne dostavi Ministarstvu program monitoringa količine biogoriva kako to određuje članak 28. stavak 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba obveznika stavljanja biogoriva na tržište.

Članak 34.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva ako:

1. ne obračuna ili ne obračuna točno naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva ili ne uplati naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva u propisanom roku i na propisani način suprotno članku 18. stavak 5. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba korisnika poticaja za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 35.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik poticaja ako:

1. ostvari pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona,
2. ne čuva isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 3. ovoga Zakona,
3. ne vrati novčana sredstva poticaja, suprotno članku 22. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba korisnika poticaja za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 36.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik goriva u javnom prijevozu ako:

1. ne ispunjava obvezu u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo na način kako to određuje članak 30. ovoga Zakona,
2. ne dostavi Ministarstvu izvješće o ispušnjavanju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo u roku određenom u članku 31. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba korisnika goriva u javnom prijevozu.

Članak 37.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba javnog sektora ako javni sektor ispunjava obvezu u vezi najma ili nabave motornog vozila koje koristi biogorivo na način kako to određuje članak 30. ovoga Zakona.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Podzakonski akti

Članak 38.

(1) Uredba o kakvoći biogoriva (Narodne novine br. 141/05) ostaje na snazi, ali odredbe članka 14. do 17. prestaju važiti donošenjem provedbenih propisa iz članka 8. stavka 2. i članka 14. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Vlada će na prijedlog ministra, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, prostorno uređenje i graditeljstvo, uskladiti Uredbu o kakvoći biogoriva (Narodne novine br. 141/05) s odredbama ovog Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(3) Ministar donosi provedbene propise iz članka 8. stavka 2, članka 14. stavka 3., članka 19. stavka 8. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(4) Vlada donosi odluku iz članka 18. stavka 3. i članka 19. stavka 7. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(5) Vlada donosi uredbu iz članka 19. stavka 5. i članka 29. stavka 2. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(5) Vlada donosi Nacionalni program iz članka 7. ovoga Zakona i Nacionalni akcijski plan iz članka 9. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(6) Županija i veliki grad donose Program županije i velikog grada iz članka 11. ovoga Zakona i Godišnji plan županije i velikog grada iz članka 12. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 39.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama", osim odredbe iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona koja stupa na snagu na dan prijema Republike Hrvatske u Europsku uniju.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Ovim Zakonom se uređuje:

- proizvodnja, trgovina i skladištenje biogoriva i drugih obnovljivih goriva,
- korištenje biogoriva u prijevozu,
- donošenje programa i planova za poticanje proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- ovlasti i odgovornosti za utvrđivanje i provođenje politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- mjere poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Članak 2.

Svrha ovoga Zakona je:

- ostvarivanje ciljeva održivog razvoja,
- smanjenje negativnih utjecaja na okoliš,
- poboljšanje sigurnosti opskrbe energijom na ekološki prihvatljiv način,
- zadovoljavanje potreba potrošača za gorivom,
- ispunjavanje međunarodnih obveza Republike Hrvatske u području smanjenja emisija stakleničkih plinova i to poticanjem proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu kao zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin.

Članak 3.

Utvrđuje se pravilo da se na odnose koji nisu uređeni ovim Zakonom supsidijarno primjenjuju posebni propisi koji se primjerice navode.

Članak 4.

Daju se definicije pojmova koji se koriste u ovom Zakonu od kojih je pretežni dio preuzet iz *Direktive 2003/30/EZ o promicanju uporabe bio-goriva ili drugih obnovljivih goriva za prijevoz.*

Članak 5.

U ovom članku se utvrđuju kao energetske djelatnosti slijedeće djelatnosti:

1. proizvodnja biogoriva,

2. trgovina na veliko biogorivom,
3. trgovina na malo biogorivom,
4. skladištenje biogoriva.

Također se taksativno utvrđuju djelatnosti za koje nije potrebna dozvola za obavljanje energetske djelatnosti koju izdaje Hrvatska energetska regulatorna agencija (u daljnjem tekstu: *Agencija*).

Članak 6.

U ovom članku se utvrđuje pravilo da se biogoriva mogu staviti na tržište kao čista biogoriva ili kao biogoriva umiješana u dizelsko gorivo ili motorni benzin, samo ako zadovoljavaju propisane tehničke zahtjeve za kakvoću goriva utvrđene u postupku ocjene sukladnosti i ako su propisno označena.

Članak 7.

U ovom članku se utvrđuje pojam Nacionalni program. Nacionalni program je planski dokument. Donosi se za vrijeme od deset godina. Njime se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu. Donosi ga Vlada.

Nacionalni program sadrži:

- prikaz i ocjenu stanja na tržištu goriva za prijevoz i području zaštite zraka,
- usporedne analize,
- dugoročne ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva,
- mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- te druge potrebne podatke.

Članak 8.

U ovom članku se utvrđuje pojam Nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva. Osim toga daje se ovlaštenje ministru nadležnom za energetiku da pravilnikom propisuje prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva.

Članak 9.

U ovom članku se utvrđuje pojam Nacionalni akcijski plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva. Nacionalni akcijski plan je planski dokument. Donosi se u skladu s

Nacionalnim programom za vrijeme od tri godine. Njime se utvrđuje politika proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu. Donosi ga Vlada.

Nacionalni akcijski plan sadrži:

- ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva,
- mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- izvore sredstava,
- nositelje aktivnosti,
- rokove,
- izvore,
- proračun potrebnih sredstava,
- te druge potrebne podatke.

Članak 10.

Ovim člankom se utvrđuje obveza izrade Izvješća o provedbi Nacionalnog akcijskog plana. Izvješće sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva. U slučaju znatnijih odstupanja od planiranih ciljeva, izvješće mora sadržavati i prijedlog izmjena i dopuna plana. Izvješće razmatra i usvaja Vlada do kraja lipnja tekuće godine za prethodnu godinu

Izvješće sadrži podatke o:

1. mjerama koje su poduzete radi poticanja upotrebe biogoriva u prijevozu u zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin,
2. nacionalnim sredstvima alociranim za proizvodnju biomase za upotrebu u energetske svrhe različite od prijevoza,
3. ukupnoj prodaji goriva za prijevoz i udjelu čistih ili umiješanih biogoriva stavljenih na tržište u prethodnoj godini. Po potrebi izvješće će sadržavati podatke o uvjetima opskrbe naftom i naftnim derivatima koji su utjecali na prodaju biogoriva,
4. drugi podaci u skladu s propisima koji čine pravnu stečevinu Europske unije.

Članak 11.

U ovom članku se utvrđuje pojam program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada. Program je planski dokument. Donosi se za vrijeme od tri godine. Njime se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada. Donosi ga predstavničko tijelo županije i velikog grada.

Program sadrži:

- prikaz i ocjenu stanja te potrebe tržišta u potrošnji goriva za prijevoz,
- usporedne analize,
- dugoročne ciljeve,
- mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- te druge potrebne podatke.

Članak 12.

U ovom članku se utvrđuje pojam godišnji plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada. Plan je planski dokument. Donosi se za vrijeme od jedne godina. Njime se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada. Predlaže ga izvršno tijelo i donosi predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki gradovi su ga dužni do kraja veljače tekuće godine dostaviti u Ministarstvo.

Plan sadrži:

- ciljeve,
- mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
- izvore sredstava,
- nositelje aktivnosti,
- rokove,
- izvore i proračun potrebnih sredstava,
- te druge potrebne podatke.

Članak 13.

Prije donošenja Godišnjeg plana, predstavničko tijelo županije i velikog grada razmatra i usvaja godišnje izvješće o provedbi Programa županije i velikog grada. Izvješće podnosi izvršno tijelo županije i velikog grada do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini na području županije i velikog grada, te prijedlog mjera za tekuću godinu. Županija i veliki gradovi su dužni do kraja travnja tekuće godine dostaviti izvješće u Ministarstvo.

Članak 14.

Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište za vrijeme od tri godine. Program sadrži slijedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. druge podatke o distribuciji biogoriva.

Ovim člankom se osim toga daje ovlaštenje ministru nadležnom za energetiku da Pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva propisuje način izrade programa i plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja registra obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja evidencija o stavljanju biogoriva na tržište, izrade izvješća obveznika stavljanja biogoriva na tržište i odgovarajuće obrasce, vođenja registra korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, vođenja evidencija korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o broju i vrsti unajmljenih ili novo kupljenih vozila ili brodova koji koriste biogoriva, izrade izvješća korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru te odgovarajuće obrasce i druge uvjete o načinu primjene mjera za poticanje korištenja biogoriva.

Članak 15.

U ovom članku se utvrđuje pojam plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište. Plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument za vrijeme od jedne godine.

Plan obveznika sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. predviđeni način i mjesto isporuke biogoriva krajnjim korisnicima,
5. druge podatke o distribuciji biogoriva važne za provođenje monitoringa količine biogoriva.

Članak 16.

U ovom članku se određuju ovlasti ministarstva nadležnog za energetiku u pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Članak 17.

U ovom članku se okvirno utvrđuju mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Članak 18.

U ovom članku se uređuje važan pravni institut, a to je naknada za poticanje proizvodnje biogoriva. Naknada je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja. Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin koje je predmet oporezivanja po posebnom zakonu koji uređuje trošarine. Visinu naknade za poticanje proizvodnje biogoriva propisuje Vlada odlukom. Na ostala pitanja vezana uz plaćanje naknade na odgovarajući način se primjenjuju odredbe posebnog zakona koji uređuje trošarine.

Članak 19.

U ovom članku se određuju uvjeti i postupci poticanja proizvodnje biogoriva isplatom novčanih sredstava korisniku poticaja po litri proizvedenog, prodanog i isporučenog biogoriva na tržište.

Osim toga, ovim člankom se daje ovlaštenje ministru nadležnom za poljoprivredu da pravilnikom propisuje uvjete i postupak certificiranja sirovine za poticanu proizvodnju biogoriva.

Poticanje proizvodnje biogoriva se provodi u skladu s nacionalnim programom, nacionalnim akcijskim planom, uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva i pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva.

Uredbu o poticanju proizvodnje biogoriva donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije.

Visinu novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva propisuje Vlada odlukom koju donosi do kraja studenog tekuće godine za narednu godinu.

Osim toga, ovim člankom se daje ovlaštenje ministru nadležnom za energetiku da Pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva propisuju ostale uvjete i postupak za ostvarivanje prava na novčani poticaj,

uključujući i dokumentaciju za dokazivanje uvjeta za ostvarivanje prava na poticaj te odgovarajuće obrasce za provođenje postupka, uvjete i postupak vraćanja novčanih sredstava poticaja kada je to propisano ovim Zakonom.

Članak 20.

Potiče se proizvodnja pojedinih biogoriva i to: biodizela iz uljane repice, bioetanola iz kukuruza, bioetanola iz šećerne repe, biodizela iz otpadnog jestivog ulja, biodizela iz lignoceluloznih sirovina, bioetanola iz lignoceluloznih sirovina. Vlada može utvrditi i druga biogoriva čija se proizvodnja potiče.

Članak 21.

U ovom članku se utvrđuju pojmovi minimalna i maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva. Količine se utvrđuju nacionalnim akcijskim planom.

Članak 22.

U ovom članku se uređuje ostvarivanje prava na novčani poticaj. Zahtjev za ostvarivanje prava na poticanje proizvodnje biogoriva podnosi se Ministarstvu koje odlučuje rješenjem, a provodi ga Operator tržišta.

Korisnik poticaja dužan je vratiti novčana sredstva poticaja na račun Operatora tržišta u slučaju izvoza biogoriva za čiju proizvodnju je primio poticaj i/ili ako je sredstva poticaja ostvario protivno odredbama ovoga Zakona i provedbenih propisa. O obvezi vraćanja novčanih sredstava poticaja odlučuje Ministarstvo rješenjem.

Članak 23.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koje je predmet oporezivanja po posebnom zakonu koji uređuje trošarine. Obveznik je dužan osigurati da ukupna količina goriva koju stavlja na tržište u jednoj kalendarskoj godini sadrži minimalni udjel biogoriva koji odgovara nacionalnom cilju utvrđenom nacionalnim akcijskim planom.

U skladu sa propisanim zahtjevima za kakvoću goriva minimalni udjel biogoriva može se osigurati miješanjem biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom, te stavljanjem čistog biogoriva na tržište.

Obveza se može prenijeti na treće osobe pismenim ugovorom koji će sadržavati podatke o vrsti i količini biogoriva za koja se treća osoba obvezala da će je staviti na

tržište, načinu stavljanja na tržište, vremenu ispunjenja obveze i trajanju ugovora. Ugovor se dostavlja Ministarstvu koje će svakom obvezniku stavljanja biogoriva na tržište izdati registarski broj i voditi registar obveznika u elektroničkom obliku na propisani način.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je poticati korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem javnih medija.

Članak 24.

U ovom članku se utvrđuje pravilo da je obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji je stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na količinu za koju je bio obvezan, dužan u tekućoj godini, povećati količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je pustio staviti na tržište u prethodnoj godini.

Prijenos obveze stavljanja biogoriva na tržište iz prethodne godine dozvoljen je samo u tekuću godinu.

Članak 25.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je voditi evidenciju o količini i vrsti biogoriva stavljenog na tržište na propisani način. Ukoliko je obveza stavljanja biogoriva na tržište prenesena na treću osobu, evidenciju o stavljanju biogoriva na tržište za obveznika vodi treća osoba.

Članak 26.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište izrađuje izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika. Izvješće se podnosi Ministarstvu, u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu, do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu.

Ukoliko je obveza stavljanja biogoriva na tržište prenesena na treću osobu, obveznik dužan je u izvješću naznačiti količinu koju je treća osoba stavila na tržište u ispunjenju ugovornih obveza prema obvezniku stavljanja biogoriva na tržište. Sastavni dio izvješća je izvješće o provedbi monitoringa količine biogoriva za prethodnu godinu.

Članak 27.

Ministarstvo donosi rješenje o utvrđivanju ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište za prethodnu godinu, najkasnije do kraja travnja tekuće godine.

Rješenje Ministarstvo donosi na temelju podataka iz izvješća obveznika o povratu plaćenih trošarina ili oslobođenja od plaćanja trošarina i monitoringa količine biogoriva.

U rješenju Ministarstvo utvrđuje količinu biogoriva koju, obveznik stavljanja biogoriva na tržište prenosi u slijedeću godinu.

Članak 28.

Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze o stavljanju biogoriva na tržište na temelju podataka o povratu plaćenih trošarina ili podataka o oslobođenju od plaćanja trošarina utvrđenih na temelju količina čistih biogoriva ili biogoriva umiješanih u dizelsko gorivo ili motorni benzin.

Podatke o povratu ili oslobođenju od plaćanja trošarina Ministarstvu dostavlja Carinska uprava do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu.

Članak 29.

Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze o stavljanju biogoriva na tržište na temelju podataka o monitoringu količine biogoriva kada obveznik stavljanja biogoriva na tržište ne ispunjava uvjete za povrat trošarine ili oslobođenje od plaćanja trošarine po posebnom zakonu koji uređuje trošarine. Obveznik stavlja biogorivo na tržište uz uvjet da je prethodno ishodio suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva. Ministarstvo odlučuje o zahtjevu obveznika za davanje suglasnosti rješenjem.

Obveznik je dužan, uz zahtjev, dostaviti program monitoringa količine biogoriva koji sadrži utvrđen opseg i način umješavanja biogoriva u gorivo, uz poštivanje propisanih zahtjeva za kakvoću goriva. Obveznik mora osigurati provođenje monitoringa količine biogoriva po programu na koji je Ministarstvo dalo suglasnost. Program monitoringa količine biogoriva smiju provoditi samo ovlaštene osobe.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište i ovlaštena osoba ugovorom u pisanom obliku uređuju sva pitanja povezana s provođenjem monitoringa količine biogoriva. Troškove provođenja monitoringa količine biogoriva, snosi obveznik.

Članak 30.

Posebna naknada za okoliš je važan pravni institut za ostvarivanje ciljeva ovoga Zakona, a plaća je, po načelu zagađivač plaća, obveznik stavljanja biogoriva na tržište

koji propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište. Posebna naknada za okoliš prihod je Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost

Posebna naknada za okoliš određuje se u novčanom iznosu po jedinici energije ovisno o količini biogoriva koju je obveznik stavljanja biogoriva na tržište propustio staviti na tržište izračunato na temelju njihove energijske vrijednosti. Ukoliko treća osoba propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište koju je preuzela u ime i za račun obveznika stavljanja biogoriva na tržište, Ministarstvo će obvezu plaćanja naknade odrediti obvezniku.

Uredbom o posebnoj naknadi za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište propisuju se ostali elementi i visina posebne naknade za okoliš te rok plaćanja. Uredbu donosi Vlada.

Članak 31.

U ovom članku se utvrđuju obveze korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora u vezi unajmljenih ili novo kupljenih vozila ili brodova.

Korisnik goriva u javnom prijevozu je domaći prijevoznik ili brodar koji kao krajnji korisnik obavlja javni i/ili posebni linijski prijevoz, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu ili u obalnom pomorskom prometu.

Javni sektor je proračunski i izvanproračunski korisnik državnog proračuna, proračunski i izvanproračunski korisnik proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, trgovačko društvo i pravna osoba u kojoj Republika Hrvatska odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima odlučujući utjecaj na upravljanje

Ispunjenje obveze dokazuje se ugovorom o najmu ili ugovorom o kupnji motornog vozila ili broda i računom za nabavu goriva za pogon motornog vozila ili broda te evidencije koju je dužan voditi korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor za pojedinu godinu.

Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor, dužan je osigurati da u pojedinoj godini, najmanje 70 % unajmljenih ili novo kupljenih vozila ili brodova koristi biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od 5 % ili biodizel u obliku čistog biogoriva ili bioplin u obliku čistog biogoriva ili hibridni pogon ili električni pogon ili vodik. Ova obveza ne odnosi se na motorna vozila ili brodove u vlasništvu ili na korištenju u javnom sektoru za koja, zbog tehničkih karakteristika ili posebne namjene biogoriva, ne mogu biti pogonsko gorivo.

Ispunjenje obveze dokazuje se ugovorom o najmu ili ugovorom o kupnji motornog vozila ili broda i računom za nabavu goriva za pogon motornog vozila ili broda te evidencije koju je dužan voditi korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor za pojedinu godinu.

Članak 32.

Izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru izrađuje korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru na temelju vlastite evidencije. Izvješće se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu u propisanom elektroničkom obliku i na pisanom obrascu.

Članak 33.

U ovom članku se utvrđuju pitanja nadzora nad provedbom ovog Zakona i to: Upravni nadzor i Inspeksijski nadzor Državnog inspektorata i drugih nadležnih inspektora.

Članak 34., 35., 36., 37. i 38.

Propisuju se prekršajne kazne u slučaju nepoštivanja odredaba ovoga Zakona.

Članak 39.

Vlada i Ministar donose provedbene propise u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona. Županija i veliki grad donose Program i Godišnji plan županije i velikog grada u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 40.

Utvrđuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.